

II. Instrukcja

Odpowiednia wersja testu (kobieca bądź męska) jest przedstawiona osobie testowanej, która otrzymuje następującą instrukcję:

Są to obrazki ludzi, którzy wykonują różnego rodzaju prace. Powinieneś je ułożyć według: „tak” – „nie” – „obojętne” lub „niezdecydowane”

W tym samym czasie kładziemy kartoniki +, – i 0.

Jeżeli jakaś czynność podoba Ci się choć trochę, kładziesz obrazek na „+” (tak); jeżeli ona Ci się w ogóle nie podoba, kładziesz go na „-” (nie); jeżeli się wahasz lub gdy to zajęcie jest Ci obojętne, kładziesz obrazek na „środku” („0”). Wybieraj niezależnie od swoich zdolności, kierując się jedynie swoimi skłonnościami i zainteresowaniami. Kładziesz również na „+” obrazki z czynnościami, które Cię interesują, nawet jeśli myślisz, że nie mógłbyś wykonywać tego zawodu, lecz jeśli coś Ci się w nich podoba.

Wybierasz więc jedynie według Twoich odczuć

Błędną instrukcją byłoby powiedzieć: „Wyszukaj wszystkie zawody, które Ci się podobają”. W ten sposób osoba szukająca porady byłaby skonfrontowana bezpośrednio z pytaniem o zawód.

Zasięgającymi porady mogą być *młodzi* lub *dorośli*, którzy chcieliby głębiej zapoznać się ze swoimi skłonnościami i możliwościami. Dorośli są często niepewni gdy czują się zmuszeni do podjęcia nowego zajęcia. Dotyczy to kobiet, których sytuacja życiowa zmusza do podjęcia pracy zarobkowej, lub które nie odczuwają zadowolenia z dotychczasowego zawodu. Mężczyźni przychodzą na konsultację ukierunkowania zawodowego, ponieważ stracili zatrudnienie lub nie mogą więcej wykonywać swojego poprzedniego zawodu w wyniku wypadku lub choroby. Mogą również czuć, że mają jakieś inne talenty od tych, które wykorzystują w zawodzie, a które mogliby rozwinąć i wykorzystać.

Fotografie *nie* zostały wybrane według poszczególnych grup zawodowych (jak np. zawody rolnicze, przemysłu mechanicznego, budownictwa, itp.), *lecz* według *zasady psychologicznej* nawiązującej do koncepcji Leopolda Szondiogo. Jako zasadę klasyfikacji przyjąłem 8 czynników Szondiogo i wykorzystałem je jako *skłonności źródłowe* z punktu widzenia psychologii pracy. Te czynniki, lub podstawowe skłonności, odpowiadają uniwersalnym potrzebom ludzkim.